

हरिताली, स्त्री, (हरिताल + डीष् ।) दूर्वा ।
आकाशरेखा । इति मेदिनी ॥ ऋङ्गलता ।
इति विश्वः ॥ सौरभाद्रीयनक्षत्रविशेषयुक्त-
चतुर्थी । यथा,—

“भाद्रे मासि सिते पक्षे वसुदेवतसंयुता ।
हरिताली चतुर्थी स्यात् सर्वाथीप्रीतिदा

सदा ॥

भाद्रे मासि सिते पक्षे चतुर्थ्याख्याभियोगतः ।
ददाति किल्बिषं चोरं दृष्टश्चन्द्रो न संशयः ॥
करचिदानलक्षेषु हरी सूर्ये चतुर्थिका ।
हरिताली समाख्याता रुद्राथीप्रीतिदा सदा ॥”

इति राजमार्तण्डः ॥

हरिताश्म, [न] स्त्री, (हरितं अश्म ।) तुल्यम् ।
पैरोजम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरित्यर्षं, स्त्री, (हरित् पण्यमस्य ।) मूलकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ हरिद्वर्णपत्रयुक्ते, त्रि ॥

हरिदस्त्रः, पुं, (हरित् अस्त्रो यस्य ।) सूर्यः ।
(यथा, रघुः । ३ । २२ ।

“पुपोष वृद्धिं हरिदस्त्रदीधिते-
रनुप्रवेशादिव, बालचन्द्रमाः ॥”)

अर्कवृक्षः । इत्यमरः । १ । ३ । २८ ॥

हरिदेवः, पुं, (हरिर्देवोऽधिष्ठात्रीदेवता यस्य ।)
श्वपणानक्षत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ हरिर्देवो
यस्य इति बहुव्रीहो, त्रि । हरिश्चासौ देव-
श्चेति कर्मधारये हरिमात्रबोधकः ॥

हरिदभं, पुं, (हरिद्वर्णं गर्भं यस्य ।) हरिद्वर्ण-
कुशः । हरिदभं इति च पाठः । तत्पर्यायः ।
खरपत्रः २ बुहच्छदः ३ अत्र पृथुच्छदोऽपि
पाठः । शीरो ४ रुचदभः ५ दीर्घपत्रः ६
पवित्रकः ७ । अस्य गुणाः ।

“दर्भो हो च गुणे तुष्यी तथापि च सित-
धिकः ।

यदि श्वेतकुशाभावे त्वपरं योजयेन्निकम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

“दभं हयं विदोषन्नं मधुरं तुवरं हिमम् ।
मूत्रकृच्छ्राशरीरौघावस्ति हकप्रदरास्त्रजित् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

तन्मूलगुणाः ।

“कुशमूलं हिमं रुच्यं मधुरं पित्तनाशनम् ।
रक्तञ्जरुषाशासकामलादोषमोचकत् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिद्रवः, पुं, (हरिवर्णः पिङ्गलवर्णः द्रव इव ।)
नागकेशरचूर्णम् । इति चिकित्साशेषः ॥

हरिद्रा, स्त्री, (हरितं पीतवर्णं रातीति । हरित्
+ रा + कः । टाप् ।) शोषधिविशेषः । हलुद
इति भाषा । तत्पर्यायः । निशाङ्गा २ काञ्चनो
३ पीता ४ वरवर्णिनी ५ । इत्यमरः । २ । २ । ४१ ॥
कावेरी ६ उमा ७ वर्षवती ८ गौरी ९ पीञ्जा
१० । इति जटाधरः ॥ पीतवानुका ११ हेम-
नागा १२ भङ्गवासा १३ चर्षिणी १४ । इति
शब्दरत्नावली ॥ पीतिका १५ रजनी १६

निशा १७ मेहव्री १८ बहुला १९ वर्षिनी २०
राचिनामिका २१ । इति रत्नमाला ॥ हरित्
२२ रञ्जनी २३ स्वर्णवर्णा २४ सुवर्णा २५
शिवा २६ दीर्घरागा २७ हलहो २८ वराङ्गी
२९ जनैष्टा ३० वरा ३१ वर्षदाची ३२ पवित्रा
३३ हरिता ३४ विष्वो ३५ पिङ्गा ३६ मङ्गल्या
३७ मङ्गला ३८ लक्ष्मीः ३९ भद्रा ४० शिफा
४१ शोभा ४२ शोभना ४३ सुभगाङ्गा ४४
श्यामा ४५ जयन्तिका ४६ । अस्य गुणाः ।
कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातास-
कुष्ठमेहकण्डूघ्ननाशित्वम् । देहवर्णविधायि-
त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अन्यञ्च ।

“हरिद्रा कफपित्तास्रशोथकण्डूघ्ननापहा ॥”

इति राजवल्लभः ॥

अपि च ।

“हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाङ्गा वर-
वर्णिनी ।

कामिन्ना हलदी योषिषिया हरिविलासिनी ॥
हरिद्रा कटका तिक्ता रूक्षोष्णा कफपित्तनुत् ।
वर्णा त्वग्दोषमेहास्रशोथपाण्डूघ्ननापहा ॥” * ॥

अथ वनहरिद्रा ।

“अरण्यहलदीकन्दः कुष्ठवातास्रनाशनः ।” * ॥

अथ कपूरहरिद्रा ।

“दार्वीं मेदास्रगन्धा च सुरभिश्चाह दाह च ।
कपूरा पद्मपत्रा स्यात् सुरभिः सुरनायिका ॥
आस्रगन्धिहरिद्रा या सा श्रौता वातला
मता ।

पित्तङ्गमधुरा तिक्ता सर्वकण्डूविनाशिनी ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

हरिद्रागणेशः, पुं, (हरिद्रावर्णो गणेशः ।)
गणेशविशेषः । तन्मन्त्रो यथा,—

अथ हरिद्रागणेशः ।

“पद्मान्तको धरासंखो विन्दुभूषितमस्तकः ।
एकाक्षरो महामन्त्रः सर्वकामफलप्रदः ॥”

अथ वशिष्ठ ऋषिर्गायत्री च्छन्दो हरिद्रागण-
पतिर्देवता गकारो बौजं लकारः शक्तिर्वीजे-
नैव षडङ्गम् । ध्यानन्तु ।

“हरिद्राभं चतुर्बाहुं हरिद्रावसनं विभुम् ।
पाशाङ्गुधरं देवं मोदकं दन्तमेव च ॥”

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्थापनादि-
पीठमन्वन्तां पीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वा गण-
पतिं पूजयेत् । आवरणपूजाविनियोगादिकं
एकाक्षरगणपतिवत् । अस्य पुरस्करणं चतु-
र्लक्षणम् । त्रिमधुरयुक्तहरिद्राचूर्णमिश्रितै-
स्तण्डुलैरयुतहोमः । इत्यादि तन्वसारः ॥

हरिद्राङ्गः, पुं, (हरिद्राया इव अङ्गं यस्य ।)
हरितालपत्नी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हरिद्राभः, पुं, (हरिद्राया आभा इव आभा
यस्य ।) पीतशालः । कपूरकः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ पीतवर्णः । तद्द्रव्ये, त्रि ॥ इत्य-
मरः । १ । ५ । १४ ॥ (यथा, तन्वसारः ।

“हरिद्राभं चतुर्बाहुं हरिद्रावसनं विभुम् ॥”)

हरिद्रारागः, त्रि, (हरिद्राया राग इव रागो
यस्य । अचिरस्थायित्वादेवास्य ऋष्यत्वम् ॥)
अचिरसौहृदः । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्पर्यायः ।
क्षणमात्रानुरागो २ । हरिद्राराग इव रागो-
ऽस्येति हरिद्रारागः । हरिद्रारागस्याचिर-
स्थायित्वात् तथेति यावत् । यथा,—

“क्षणमात्रानुरागो च हरिद्राराग उच्यते ॥”
इति हलायुधः ॥

हरिद्रुः, पुं, (हरिवर्णः द्रुवृक्षः ।) वृक्षः । इति
हेमचन्द्रः ॥ दाहहरिद्रा । इत्यमरः । २ । ४ । १० ॥
तथा चोक्तम् ।

“दार्वीं दाहहरिद्रा च पर्जन्या पर्जनीति च ।
कटहट्टेरी पीता च भवेत् सैव च पञ्चधा ॥
सैव कालौयकः प्रोक्तस्तथा कालेयकोऽपि च ।
पीतद्रुश्च हरिद्रुश्च प्रीतदाह कपीतकम् ।
दार्वीं निशागुणा किन्तु नेत्रकर्णस्य रोगनुत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

वृक्षविशेषः । हलदीवा इति हिन्दी भाषा ।
तत्पर्यायः । पीतदाह ५ पीतकाष्ठः ३ पीतकः ४
कदम्बकः ५ सुपुष्पः ६ सुराङ्गः ७ पीतकद्रुमः ८
अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । मङ्ग-
ल्यत्वम् । पित्तवातनास्रगन्धोषनाशित्वम् ।
अङ्गकान्तिकरत्वम् । बन्धत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

हरिद्वारः, स्त्री, (हरिस्तत्प्राप्तेर्हारमिव ।) खनाम-
स्थानतनगरम् । तत्तु तौर्यविशेषः । यथा,—

“शृणु देवि महामाये पठेच्चर्षीं शृणोत्यपि ।
गयायाञ्चैव यत् पुण्यं काश्यां विश्वेश्वरायतः ॥

प्रयागे मुञ्जनाञ्चैव हरिद्वारे हर्गुह्नि ॥
तुष्यं पुष्यं भवेद्देवि सत्यं दुर्गे शिवे रमे ॥”

इति रुद्रयामले हरगौरीसंवादे रुद्रचण्डो ॥ * ॥
तत्र गङ्गावतरणात् गङ्गाहारमिति ख्यातम् ।
तत्र स्नानादिफलं यथा,—

“ततो गच्छेत् धर्मज्ञ नमस्कृत्य महागिरिम् ।
सर्गहारणं तत्तुष्यं गङ्गाहारं न संशयः ॥

तत्राभिषेकं कुर्वीत कोटितीर्थं समाहितः ।
लभते पुण्डरीकान्तु कुलञ्चैव समुदरेत् ॥

तत्रैकरात्रिवासेन गोसहस्रफलं लभेत् ॥”
इति पाद्मे भूमिखण्डे १२ अध्यायः ॥

अपि च ।

“सर्वञ्च सुलभा गङ्गा त्रिभु स्थानेषु दुर्लभा ।
गङ्गाहारे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे ॥

सवासवाः सुराः सर्वे गङ्गाहारं मनोरमम् ।
समागत्य प्रकुर्वन्ति स्नानदानादिकं मुने ॥

देवयोगान्मुने तत्र ये त्यजन्ति कलेवरम् ।
मनुष्यपत्निकौटाद्यास्ते लभन्ते परं पदम् ॥”

इति तत्रैव क्रियायोगसारः ३ अध्यायः ॥ * ॥
पुस्तकान्तरे गङ्गाहारस्थाने हरिद्वारमिति
पाठः ॥

हरिनाम, [न] स्त्री, (हरिर्नाम ।) श्रीहरी-
राख्यानम् । तन्माहात्म्यं यथा,—

“न काञ्चनियमस्तत्र न देशनियमस्तथा ।